

ност следва да се основава на средния стандарт на живот за всички граждани във всяка конкретна страна, която се изследва.

От късните 90 години на ХХ век изследванията на бедността започват да се развиват отвъд разпределителните аспекти на доходите и сега включват и други, свързани с бедността, аспекти като неадекватното социално участие, липсата на социална интеграция и липсата на способности. Главната насока на изследванията е ориентирана към анализиране и измерване на неравенството в разпределението на възможностите и ресурсите.

Измерването на бедността в ЕС е свързано с равнището на доходите: през 1980 г. прагът на бедността беше определен на половината от медианния еквивалентен доход, а през 90-те години - на 60% от този доход за всяка страна. С други думи, относителната бедност се свързва с отклонението от централната тенденция на подоходното разпределение. Този подход се основава на решаващата роля, която играят доходите като базов източник на потреблението на домакинствата в страните с развита пазарна икономика, и е продиктуван от силното влияние на дохода върху равнището и структурата на потреблението на домакинствата.

В същото време макроикономическите показатели, използвани за подкреждане на страните според тяхното социално-икономическо развитие, са доста по-различни от показателите, посредством които се оценява мястото на лицата в обществото.

ПОЛИТИЧЕСКИ АСПЕКТИ НА БЕДНОСТТА

Задача на всички правителства е да се борят с бедността, да полагат усилия за нейното ограничаване и евентуално изкореняване.

Европейският съюз, както и всяка страна членка, провеждат целенасочена политика за борба с бедността. В тази си дейност те се ръководят от редица постановки, включени в различни документи на Общността.

Член 2 от Договора, с който е създаден Европейският съюз, гласи, че "Общността ще има като задача ...повишаването на жизнения стандарт и качеството на живота". В член 3 се допълва, че "Дейностите на Общността ще включват ...укрепването на икономическата и социалната кохезия".

Европейският съвет на своята среща през март 2000 г. в Лисабон постави като нова стратегическа цел за следващото десетилетие "...икономиката на Общността да става все по-конкурентна и динамична, да се основава на развитието на новите технологии, икономика, която ще дава възможност за устойчив икономически прираст, с повече и по-качествена заетост и с голяма социална кохезия". Най-общо понятието "социална кохезия" се отнася до